

MELIORISZ BÉLA

Többet nem

inkább vársz valaki másra?
akárhogy is de veszítünk
vagy maradsz önmagad társa?

ölelni becézni ki fog?
havazásban ki megy boltba?
legyen amit a gép kidob?

nem is volt mentőkötélünk
hitessük el magunkkal ezt?
ennél többet nem tehetünk?

Szorozni

tárgyilagosan ennyi
léteznek érzésfajták
de nem kétségbeesni

nem hiányzik a lárma
lelki akadályfutás
ne legyen kitalálva

legbiztosabb a reggel
képzelt lépcsőkön le-föl
szorozni egyet eggyel

Kit miért

ez-az mindig keletkezik
szerelem erdőtűz
s nem számoljuk perceit

már úgy hittük lesz valami
nem csoda vagy örület
értelmes hétköznapi

de hogy léket kap a ladik
süllyed a féltett idő
nem titkolva kínjait

ez egyszer mindenki veszít
s nincs nagyobb talány ki nyer
s ki kit miért istenít

Legyen elég

csoda? szokatlan minden
ami volt darabokban
s milyen közel a nincsen

lehetett volna de mi
néma dac idegenség?
örültünk volna neki?

elbűvöl az üresség
mint a viharos tenger
nincs is szebb mint a nemlét

az álom álom marad
sajgó idővesztés
ajtón évszakon lakat

maradni úgy hogy menni
hihetetlen örültség?
legyen most elég ennyi

